

Fabriksejere

Maja og Harald Keldorff

(1915 – 1996)

(1906 – 1972)

Den nye tids par

Efter fem års tysk besættelse under anden Verdenskrig med mangel på næsten alt, lav købekraft og en udbredt pessimisme kom afslutningen i maj 1945 som den helt store befrielse. Optimismen indtrådte som aldrig før og dermed foretagsomheden. Velstanden steg og dermed købekraften. Der kom atter gang i hjulene på landets fabrikker. Der blev ovenikøbet plads til nye initiativer inden for handel og industri. Efter fem års mangel på varer kunne næsten alt sælges. Det betød, at der startedes mange nye virksomheder, nye industrieventyr. Et sådant eventyr indledte et ambitiøst og kreativt ægtepar i Ribe med købet af en nedlagt ur-remmefabrik i byen.

Maja Keldorff

Hun blev født i Terpager ved Bramming i 1915 som datter af gårdejer Søren Andersen og hustru, Johanne f. Hansen.

I 1929 kom hun efter forældrenes ønske ud at tjene på en gård. Hun havde dog mere lyst til en kontoruddannelse, og allerede året efter begyndte hun en sådan, dels på dagbladet Vestkysten og dels på et sagførerkontor i Bramming.

I 1935 var hun udlært kontorassistent og blev ansat på landsretssagfører H. Hjerrilds kontor i Ribe.

En gang om ugen havde H. Hjerrild en kontordag i Bramming. Når han skulle derop, fulgte Maja Keldorff med som sekretær. Hun havde således stadig en forbindelse til hjembyen, selv om hun nu boede i Ribe. Denne stilling beholdt hun indtil 1945.

Harald Keldorff

Han blev født i Ballum i Sønderjylland i 1906 som søn af bagermester Christian Jepsen og hustru Anne Kirstine Jepsen, f. Keldorff.

Han blev uddannet kommis og havde derefter i en årrække en stilling som repræsentant i lædervarer for en fabrik

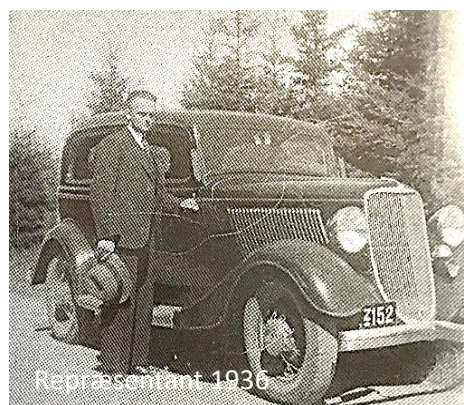
i Bramming. I 1939 skiftede han til at være repræsentant for Bdr. Kastrups Lædervarefabrik i Ribe, hvor han fik et større distrikt i Syd- og Sønderjylland. Parret giftede sig i 1940 og bosatte sig i en lille lejlighed i Sortebrødregade i Ribe. I ægteskabet kom der efterhånden fire børn, Hanne (1942), Søren Christian (1945), Bodil (1950) og Marianne (1952).

Harald Keldorff fortsatte gennem krigsårene sit arbejde som repræsentant, men besættelsestiden gjorde arbejdet vanskeligt, dels fordi det nu skulle foregå med tog eller på cykel, dels fordi der, som årene gik, blev en udtalt varemangel og dermed næsten ikke noget at sælge.

Fabrik 1947 – 1973

Omstændighederne kaldte på initiativ, og i 1947 besluttede ægteparret at blive selvstændige. De var begge ambitiøse og arbejdsomme. Særligt Harald var meget kreativ, mens Maja var en dygtig administrator.

De var det perfekte makkerpar til at kaste sig ud i en tilværelse som selvstændige, og sammen købte de urmager Pircherts nedlagte urremmefabrik og firmanavnet "Naver urremme". Og-

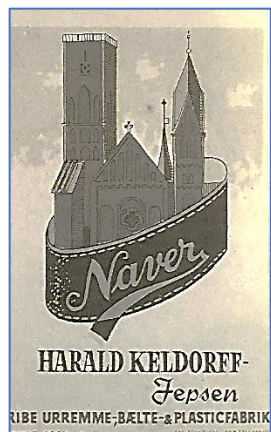
så den tidligere værkfører fulgte med. Fabrikken lå i Fiskergade 1 på 1. sal.

Hurtigt blev pladsen for trang, og da familien i 1941 var flyttet til Tangevej 27, søgte de om tilladelse til at opføre en fabriksbygning i baghaven, hvilket blev bevilget.

Det nye materiale

Harald Keldorffs åbne og visionære tilgang betød, at han hurtigt fik øje på

materialet *plastik*, som i begyndelsen af 1950'erne vandt indpas. Dette betød endnu en udvidelse, nu med en afdeling, hvor fabrikation af især regntøj

tog sin begyndelse. Der var brug for mere plads, og en del af byens tidligere biograf, der lå, hvor det nu tidligere rådhus ligger, blev lejet.

To gange blev fabrikken på Tangevej

udvidet og al fabrikation samlet her. Firmanavnet blev nu ændret til "Harald

Keldorff Ribe. Ribe urremme, bælte og regntøjsfabrik". Fabrikken solgte regntøj på både det danske og det nordtyske marked og beskæftigede op til 50 medarbejdere.

Eventyret slut

Efter Harald Keldorffs død i 1972 fortsatte Maja Keldorff driften indtil juli 1973, hvor oliekrisen, men også savnet af Harald Keldorffs helt afgørende arbejde med drift og udvikling gjorde det umuligt for hende at fortsætte alene ved roret. Fabrikken blev nedlagt og bygningerne solgt.

En kort tid derefter rummede bygningerne amtets socialforvaltning; men i 1977 blev de på initiativ af Sparekassen Sydjylland og med hjælp fra en række fonde omdannet til kollegie-værelser med plads til 21 studerende under navnet "Sparekassekollegiet". I dag er bygningerne ombygget til 6 lejligheder og 4 værelser og navnet ændret til "Keldorffs Gård".

Efter afhændelsen af fabrikken gen-

optog Maja Keldorff på en måde sin gamle metier, idet hun blev ansat på

dommerkontoret og fungerede som Kongens Foged indtil pensioneringen i 1983. Hun døde i Ribe i 1996 og blev begravet på Ribe Ny Kirkegård, hvor Harald Keldorff allerede var blevet stedt til hvile i 1972.

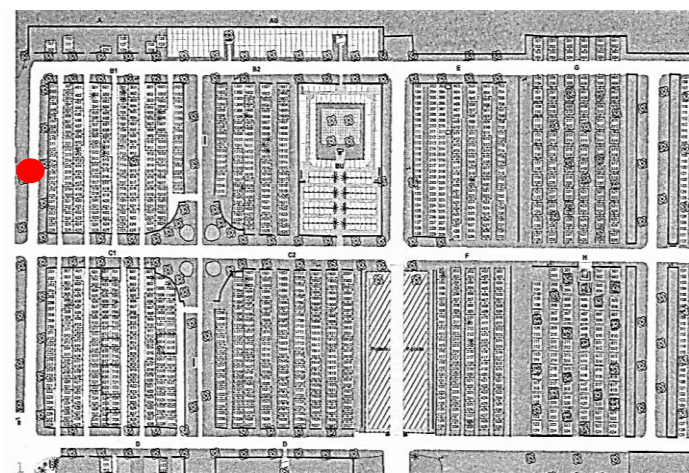
Hanne Keldorff (1942 – 2009)

I samme gravsted som forældrene er ægteparrets ældste barn, Hanne, begravet i 2009.

Hun er født under

besættelsen i 1942. Hun havde sin skolegang på Ribe Borgerskole (senere: Bispegades Skole). I 1958 tog hun realeksamen fra Ribe Katedralskole. Hanne var fra 1960 ansat som lægesekretær på medicinsk afdeling på Ribe Sygehus, en stilling som hun var retog indtil det blev nedlagt i 2000. Hanne havde i sin barndom og ungdom stor kærlighed til heste og ridning, en interesse som hun holdt ved langt op i voksenlivet. Hanne fik to børn, Nanna født 1969 og Jørgen født 1974.

Fortællingen om ægteparret Keldorff er fortalt af døtrene Bodil og Marianne i samarbejde med Kirkegårdenes fortællegruppe.